

A1.

Ο Ατίλιος Ρήγουλος, όταν κατατρόπωνε τους Καρχηδονίους στην Αφρική, έγραψε στη Σύγκλητο ότι είχε φύγει ο μισθωτός εργάτης του κι είχε εγκαταλειφθεί το χωράφι του απ' αυτόν· η Σύγκλητος αποφάσισε να αναλάβει το κράτος τη φροντίδα του αγρού, επειδή ο Ρήγουλος απουσίαζε. Οι κόρες του Σκιπίωνα πήραν προίκα από το δημόσιο ταμείο, επειδή ο πατέρας (τους) δεν είχε αφήσει τίποτα σε εκείνες.

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άντρα της να δολοφονήσει τον Καίσαρα (ή: για τη δολοφονία του Καίσαρα), ζήτησε ένα μαχαίράκι (ή: ξυράφι) μανικιουρίστα τάχα για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε μ' αυτό, καθώς της γλίστρησε δήθεν τυχαία. Έπειτα ο Βρούτος, αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρά (της) από τα ξεφωνητά των υπηρετριών, ήρθε για να τη μαλώσει, γιατί τάχα (κατά τη γνώμη του) είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1.

1.γ

2.α

3.β

4.α

5.β

B2.

1.ε

2.ζ

3.α

4.γ

5.δ

Γ1.

senatus

rura

earum

dotium

illa

aequius – aequissimum

popule

virorum

cultello tonsorio

ancillae

certe

talia consilia

Γ. 2. α.

elapso – vocatus – molientem

elabi – vocari – moliri

Γ. 2. β.

scribendi

discedamus

absens

acceptum

conferto

exegimus

interficiet

vulnerabatis

venissent

Δ. 1. α.

Εμπρόθετος προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στο desertum esse

Τελικό απαρέμφατο σε θέση υποκειμένου στο απρόσωπο ρήμα placuit

Επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο exigeret

Παράθεση στο Porcia

Επιθετικός προσδιορισμός στο factum

Γενική αντικειμενική στο indicium

Δ. 1. β.

Romae

Athenis

Carthagine

Δ. 2. α.

cum viri sui consilium de interficiendo Caesare cognovisset: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το poroscit. Εισάγεται με τον cum τον ιστορικό-διηγηματικό, ο οποίος υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια και δημιουργεί ανάμεσά τους μια σχέση αιτίου και αιτιατού. Εκφέρεται με υποτακτική, που κάνει φανερό τον ρόλο του υποκειμενικού στοιχείου. Συγκεκριμένα, με υποτακτική υπερσυντελικού (cognovisset), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (poroscit) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

cognito consilio

Δ. 2. β.

α) ut eam obiurgaret

β) eam obiurgatum

γ) eius obiurgandae causa

ENVENENADA